

- CAP. I. — Quæst. I. Sub quo iudice acciderit historia Ruth. 775
Solvuntur argumenta. 778
Quæst. II. Qualis fuerit fames et quare Elimelech sit vocatus Ephraëus. 780
CAP. II. — Quædam explicantur. 782
CAP. III. — Quæst. unica. An Noemi et Ruth peccaverint in procurando conjugio Booz. 785
CAP. IV. — Quæst. unica. Quomodo Booz coram iudicibus egerit cum propinquo quoad venditionem agri, et an adimpleverit legem de suscitando nomine defuncti. 784
PARS NONA. DILUCIDATIO IN LIBRUM I REGUM.
Præfatio. 785-786
CAP. I. — Quæst. I. Ex qua urbe et tribu originem ducat Elcana pater Samuelis. 787
Quæst. II. Cur mater Samuelis voverit sese eum Domino daturam, cum ipso iure ei deberetur. 788
CAP. II. — Quæst. I. An canticum Annæ complectatur vaticinium de Ecclesiæ fecunditate. 789
Quæst. II. Quænam fuerint peccata filiorum Heli pontificis, ob quæ a Deo puniti sunt. 790
Quæst. III. Quis intelligatur per sacerdotem fidelem, quem Deus sese suscitaturum pollicetur. 792
Quæst. IV. An per sacerdotem fidelem quoque intelligi possit Samuel. 795
CAP. III. — Quæst. I. An lectio nostra Vulgata sit genuina circa id quod habetur de extinctione lucernæ Dei. 797
CAP. IV. — Quæst. unica. An Israelitæ licite adduxerint arcam fœderis in castra pro obtinenda victoria. 799
CAP. V, VI, VII. — Quæst. I. Quare Philistæi arcam in templo Dagon collocarint, et quomodo Deus eos punierit. 800
Quæst. II. — Cur Bethsamitæ, arcam aspicientes, a Deo puniti sint. 802
Quæst. III. Utrum ultra 70 viros de populo, insuper a Deo percussa sint 50,000 plebis. 805
Quæst. IV. Quædam alia resolvuntur. 804
CAP. VIII, IX. — Quæst. I. Cur Samuel ob peccata filiorum suorum non fuerit punitus: et quare ei displicerit quod Israelitæ postulerint sibi regem. 805
Quæst. II. An jus regis, quod Samuel prædicit Israelitis, intelligatur de iure legitimo, an de injusto et usurpatio. 807
Quæst. III. Quo sensu Saül dicitur electus ac bonus, etc. 808
CAP. XIII. — Quæst. I. Quo sensu dicitur v. 1: Filius unius anni erat Saül cum regnare cœpisset, duobus autem annis regnavit super Israel. 809
Solvuntur argumenta. 811
Quæst. II. Quot annis universim regnavit Saül. 815
Solvuntur argumenta. 817
Quæst. III. Quodnam fuerit Saülis peccatum, propter quod hic a regno reprobatus fuit. 818
CAP. XIV. — Quæst. unica. An edictum et iuramentum Saülis, quo abstrinxit populum, ne cibum sumeret usque ad vesperam, sit reprehensio et culpæ obnoxium. 820
Solvuntur argumenta. 822
CAP. XV, XVI. — Quæst. I. Quare Deus funditus deleri iusserit Amalecitas. 824
Quæst. II. An Jesse, pater Davidis, reipsa habuerit octo filios. 826
Quæst. III. Quis fuerit spiritus malus, qui divexabat Saulem. 827
CAP. XVII. — Quæst. unica. De Monomachia inter Davidem et Goliath. 829
CAP. XXI. — Quæst. I. De fuga Davidis in Nob, et adventu ejus ad Achimelech. 852
Quæst. II. Quid censendum de eis quæ fecit David coram rege Achis. 854
CAP. XXIV, XXV, XXVI, XXVII. — Quæst. I. An David licite potuerit occidere Saulem. 856
Quæst. II. Quædam alia resolvuntur. 858
CAP. XXVIII, XXIX, XXX, XXXI. — Quæst. I. An verus Samuel hic cap. XXVIII suscitatus fuerit, an vero demon sub efficta Samuelis larva vel umbra apparuerit. 859
Solvuntur argumenta. 841
Quæst. II. An licuisset Davidi pugnare contra Israelitas si Philistæos ad prælium comitatus fuisset. 845
Quæst. III. An Saül ex vulnere sibi inflicto interierit, an vero per Amalecitan occisus sit. 845
Quæst. IV. An Saül etiam æternam mortem subierit, seu damnatus sit. 846
PARS DECIMA. DILUCIDATIO IN LIBRUM II REGUM.
Præfatio. 849-850

- CAP. I, II. — Quæst. I. Quo sensu dicitur David præcepisse ut filios Juda docerent arcum. 849
Quæst. II. Quomodo Isboeth constitutus sit rex, et quandiu regnavit. 851
Quæst. III. An singulare certamen inter duodecim gladiatores ex parte Isboeth, totidemque ex parte Davidis, fuerit licitum. 852
CAP. III, IV, V. — Quæst. I. An Maacha, filia regis Gesur, fuerit Davidi matrimonio juncta, manens in infidelitate et an Egla sit eadem quæ Michol. 855
Quæst. II. Quædam alia resolvuntur. 854
Quæst. III. Quinam intelligantur per cæcos et claudos, quos prius auferre debebat David, quam expugnaret arcem Sion. 855
CAP. VI. — Quæst. I. Cur Oza repentina morte a Deo percussus sit. 856
Quæst. II. Quid censendum de aliis quibusdam rationibus ob quas nonnulli putant Ozam percussum. 858
CAP. VII. — Quæst. unica. Quomodo prophetia Nathan, et promissio hic facta ad Davidem, quadret Salomoni, et quomodo eadem intelligatur de Christo. 860
Solvuntur argumenta. 865
CAP. VIII, IX, X. — Quæst. I. Quomodo David devicerit Philistæos, Moabitas, et Adazerem regem Soba. 866
Quæst. II. Quo sensu dicitur David designasse Miphobeth assiduum convivam in mensa sua. 868
Quæst. III. An Davidi licuerit mittere legatos ad regem Ammonitarum, et quot de Syris occiderit. 869
CAP. XI. — Quæst. unica. Quomodo David in adulterium lapsus sit, etc. 870
CAP. XII. — Quæst. I. An manserit David in suis peccatis usque ad correptionem Nathan propheta. 871
Quæst. II. Quam crudeliter David Ammonitas victos tractaverit, et an in eo peccaverit. 875
CAP. XIV. — Nonnulla resolvuntur. 876
CAP. XV. — Quæst. I. Undenam computandi sint 40 anni, post quos dicitur Absalom conjurasse contra patrem. 878
Quæst. II. Quomodo refutari queant aliorum opiniones circa tempus, quo signatur conspiratio Aisalomi. 879
CAP. XIX. — Quæst. unica. Quomodo David non violaverit iuramentum, quo promisit Semei, quod non occideretur, cum iusserit eum plecti per Salomonem. 881
CAP. XXI, XXII, XXIII. — Resolvuntur quedam. 885
CAP. XXIV. — Quæst. I. Quodnam fuerit Davidis peccatum in enumeratione populi: et quomodo tolli queat apparens antilogia, quæ occurrit circa numerum populi. 885
Quæst. II. Quomodo hic proponantur Davidi septem anni famis, et alibi tantum tres. 887
PARS UNDECIMA. DILUCIDATIO IN LIBRUM III REGUM.
Præfatio. 887-888
CAP. I, II. — Quæst. I. An Abisag Sunamitis fuerit uxor Davidis. 889
Quæst. II. Quo anno vitæ suæ Salomon regni gubernacula suscepit. 891
Solvuntur argumenta. 892
Quæst. III. An Salomon regia potestate Abiathar summo pontificatu privaverit. 895
CAP. III, IV. — Quæst. I. An peccaverit Salomon ducendo in uxorem filiam Pharaonis, regis Ægypti. 897
Quæst. II. An nondum ædificato templo, licuerit Salomoni, aut populo immolare in excelsis. 898
Quæst. III. Quomodo inter sacerdotes hic numeretur Abiathar. 900
Quæst. IV. Quam amplum fuerit Salomonis regnum, et quot parabolæ, ac carmina ejus fuerint. 901
CAP. VI, VII. — Quæst. I. Quandonam templum ceptum sit ædificari: item quanta fuerit longitudo, latitudo, et altitudo ejusdem. 904
Quæst. II. Quot annis Salomon ædificaverit domum suam. Et cuiusmodi fuerint duæ columnæ æneæ quas posuit ante fores templi. 906
CAP. IX. — Quæst. unica. Quænam sit regio appellata Ophir, ex qua classis Salomonis plurimum auri advehebat. 910
CAP. X. — Quæst. unica. An regina Saba venerit ad Salomonem ex Arabia, an autem ex Abyssinia. 912
Solvuntur argumenta. 915
CAP. XI. — Quæst. I. Quænam fuerint pessima peccata Salomonis. 917
Quæst. II. An Salomon egerit poenitentiam, an vero peccatis suis immortalis sit. 918
§ 1. Proponitur ac propugnatur sententia, quæ assertit Salomonem egisse poenitentiam. 920
Solvuntur argumenta. 920
§ 2. Proponitur, ac propugnatur sententia, quæ assertit Salomonem non egisse poenitentiam. 922
Solvuntur argumenta. 926

- CAP. XIII. — Quæst. unica. Qualis propheta fuerit vir Dei, qui hic redarguit Jeroboamum. 953
CAP. XV, XVI. — Quædam resolvuntur. 958
CAP. XVII, XVIII, XIX. — Enarrantur ac resolvuntur nonnulla de actis, et gestis Eliae. 940
CAP. XXII. — Quæst. unica. Quomodo Achab in Ramoth Galaad a Syris devictus et occisus sit. 945
PARS DUODECIMA. DILUCIDATIO IN PRIORA CAPITULA LIBRI IV REGUM.
Præfatio. 947-948
CAP. I, II. — Quæst. I. Qua occasione Moabitæ rebellaverint, etc. 947
Quæst. II. Quid intelligatur per spiritum duplicem, quem ab Elia postulavit Elisæus. 950
CAP. V. — Quæst. unica. An peccaverit Naaman Syrus sustentando regem Syriæ in templo Remmon. 955
Solvuntur argumenta. 956
CAP. IX, X. — Quæst. unica. Quos occiderit Jehu, et an peccaverit simulando se cultorem Baal. 961
Solvuntur argumenta. 962
PARS DECIMA TERTIA. DILUCIDATIO IN PRIORA CAPITULA LIBRI I PARALIPOMENON.
Præfatio. 963-966
Quæstio præliminaris. Quis sit auctor librorum Paralipomenon. 965
CAP. I. — Quæst. I. Quales fuerint reges, qui vers. 43 dicuntur imperasse in terra Edom. 969
Quæst. II. An secundus rex Edom, qui hic dicitur *Jobab* fuerit propheta *Job*. 970
CAP. II. — Quæst. I. An Caleb, de quo hic vers. 11, sit ille Caleb filius Jephone, qui cum Josue intravit terram promissionis. 972
Quæst. II. De quibusdam aliis ad hoc caput spectantibus. 974
CAP. III. — Quæst. I. De filiis David natis ex Bethsabee. 974
Quæst. II. Quid censendum de filiis Josiæ. 975
CAP. IV. — Quæst. unica. An plus quam semel, nempe Josue X, vers. 14, sol steterit. 977
CAP. V. — Quædam resolvuntur. 979
CAP. VII. Quæst. unica. Quid resolvendum de filiis Ephraim. 980
CAP. VIII. — Proponuntur et reconciliantur aliquæ apparentes antilogiæ. 985
CAP. IX. — Quædam resolvuntur. 984
CAP. XI. — Quæst. unica. An peccaverit David appetendo aquam de cisterna Bethlehem. 985
CAP. XII. — Quæst. I. Quomodo aliqui ex tribu Benjamin venerint ad Davidem, et an peccaverint deserendo Saulem. 987
Quæst. II. Quomodo verum sit, quod de tribu Juda ad unctionem Davidis in Hebron tantum venerint 6,800, ut dicitur vers. 24. 988
PARS DECIMA QUARTA. DILUCIDATIO IN LIBRUM II PARALIPOMENON.
Præfatio. 989-990
CAP. I. — Quæst. I. Quale fuerit somnium Salomonis, in quo a Deo obtinuit sapientiam. 989
Solvuntur argumenta. 992
Quæst. II. Quam sapiens et dives fuerit Salomon. 995
CAP. V. — Quæst. unica. Quis fuerit ille dies solemnis mensis septimi, de quo vers. 5. 995
CAP. VII. — Quæst. unica. An omnes hostiæ hic positæ vers. 5 ollatæ sint eadem die. 997
CAP. VIII. — Quæst. I. Quomodo hic vers. 2 dicitur Hiram Salomoni dedisse civitates, cum ipse Salomon dederit Hiram viginti civitates in terra Galilææ, III Reg. IX, vers. 11. 1000
Quæst. II. An peccaverit Salomon ædificando Palmyram in Syria. 1001
Quæst. III. An peccaverit Salomon gentes illas Chananaeas subjugando, et non occidendo. 1002
CAP. XI. — Quæst. I. An Roboam convocaverit omnes omnino suos bellatores. 1003
Quæst. II. Quomodo vera sint hæc verba vers. 4: Qui cum audissent sermonem Domini, reversi sunt, nec perrexerunt contra Jeroboam. 1003
CAP. XII. — Quæst. unica. Quis fuerit iste Sesac rex Ægypti, et an peccaverit invadendo Jeroboam. 1006
CAP. XIII. — Quæst. I. Quæ sit illa, quæ hic vers. 2 dicitur *Michaia* filia Uriel de Gabaha. 1008
Quæst. II. Quis inceperit bellum, de quo agitur vers. 2, et an juste peractum sit. 1009
Quæst. III. Qualis sit illa Bethel, quam cepit Abia vers. 19. 1010
CAP. XIV. — Quæst. unica. An et quæ excelsa destruxerit Asa. 1012
Solvuntur argumenta. 1015

- CAP. XV. — Quæst. I. Quandonam impleta sit prophetia, de qua hic vers. 5 et seq., et quale fuerit altare, quod dedicavit Asa. 1014
Quæst. II. Qualis fuerit illa Maacha, quæ hic dicitur mater Asæ. 1016
Quæst. III. Utrum anno decimo quinto regni Asæ facta sit ista solemnitas, de qua hic vers. 10. 1017
Quæst. IV. An debuerit, vel potuerit Asa occidere matrem, aliosque sui temporis idololatrias. 1019
CAP. XVI. — Quæst. I. Quoto anno regni Asæ bellum ipsi moverit Baasa. 1021
Solvuntur argumenta. 1022
Quæst. II. An peccaverit Asa in auxilium vocando regem Syriæ. 1025
Solvuntur argumenta. 1024
Quæst. III. Quid censendum de statu Asæ post hanc vitam. 1026
CAP. XVII. — Proponuntur et resolvuntur aliquæ quæstiones. 1028
CAP. XVIII. — Quæst. unica. Qualis fuerit a'finitas inter Josaphat et Achab, et an Josaphat ob eandem contractam peccaverit. 1050
CAP. XXI. — Quæst. I. De regno Joram regis Juda. 1052
Quæst. II. De quibusdam aliis ad hoc caput spectantibus. 1054
CAP. XXII. — Quæst. unica. Quot annorum fuerit Ochozias, cum regnare cepit. 1055
Solvuntur argumenta. 1056
CAP. XXIII. — Quæst. unica. An Joiada fuerit summus pontifex. 1040
CAP. XXIV. — Quæst. unica. An peccaverit Joas, privando sacerdotes administratione pecuniæ sanctuario debita, item juhendo confici gazophylacium. 1044
CAP. XXV. — Quæst. I. An Amasias juste occiderit interfectores patris sui. 1045
Quæst. II. An Amasias vixerit quindecim præcise annis post mortem Joas regis Israel. 1045
CAP. XXVI. — Quæst. I. Quoto anno regni Ozias Israh percussus sit. 1048
Solvuntur argumenta. 1049
Quæst. II. Quis fuerit iste Isaias, qui vers. 22 scripsisse dicitur reliqua sermonum Ozias. 1051
CAP. XXVII. — Quæst. unica. An Jonatham post mortem patris sui regnavit præcise sexdecim annis. 1053
CAP. XXVIII. — Quæst. unica. Quo anno, et quo regnante in Israel regnare cœperit Achaz rex Juda. 1053
CAP. XXIX. — Quæst. I. An revera Ezechias fuerint viginti quinque annorum, dum regnare cepit. 1057
Quæst. II. An Ezechias merito comparetur Davidi. 1058
CAP. XXX. — Quæst. unica. An licite Ezechias curaverit celebrari pascha decima quarta die mensis secundi. 1061
CAP. XXXII. — Quæst. I. Quo tempore bellum moverit Sennacherib, et quandonam Ezechias ægrotaverit. 1062
Quæst. II. An tempore infirmitatis Ezechias non tantum solis umbra, sed etiam sol ipse retrogressus sit. 1064
Solvuntur argumenta. 1065
Quæst. III. De quibusdam aliis hic spectantibus. 1067
CAP. XXXIV, XXXV. — Quædam resolvuntur circa acta et gesta Josiæ. 1068
CAP. XXXVI. — Quæst. I. Quomodo de Eliacim, seu Joachim verificetur textus Scripturæ. 1070
Quæst. II. Quot annorum fuerit Joachim, dum regnare cepit. 1074
PARS DECIMA QUINTA. DILUCIDATIO IN LIBRUM I ESDRÆ.
Præfatio. 1075-1074
CAP. I. — Quæst. I. Quandonam inceperint, et finiti fuerint anni captivitatis babilonicae. 1075
§ I. Quædam prænotantur. 1075
§ II. Datur resolutio quæstionis. 1076
Solvuntur argumenta. 1076
Quæst. II. Quo sensu dicat Cyrus omnia regna sibi data a Domino Deo, etc. 1083
CAP. II. — Quæst. unica. De nominibus et numero eorum, qui ascenderunt in Jerusalem. 1084
CAP. III. — Quæst. unica. An aliqui redeuntium ex captivitate potuerint videre templi foundationem, quæ facta est a Salomone. 1083
CAP. IV. — Quæst. unica. Quales fuerint, illi Samaritæ, alique per circuitum hostes Judæ. 1086
CAP. V, VI. — Quædam explicantur. 1088
CAP. VII, VIII. — Quæst. I. Quid intelligatur per seriban, dum cap. VII, vers. 6 dicitur: Esdras... scriba velox in

lege Moysi.	1089
Quaest. II. Quinam, et quot ascenderint cum Esdra de Babylone in Jerusalem.	1090
CAP. IX. — Proponuntur et resolvuntur aliquæ quaestiones.	1091
CAP. X. — Quaest. unica. An Judæi licite cum uxoribus alienigenis abjecerint etiam liberos ex eis natos.	1095
PARS DECIMA SEXTA DILUCIDATIO IN LIBRUM II ESDRÆ.	
Præfatio.	1095-1094
CAP. I. — Quaest. unica. Quo sensu dicat Nehemias, se et domum patris sui peccasse.	1095
CAP. II. — Quaest. I. Quomodo Nehemias ab Artaxerxe obtinuerit veniam redeundi Hierosolymam, eamque reedificandi.	1096
Quaest. II. De initio, et fine septuaginta hebdomadum Danielis.	1097
§ I. Proponitur et exponitur prophetia Danielis.	<i>ibid.</i>
§ II. An hæc prophetia agat de Christo, seu Messia.	1099
Solvuntur argumenta.	1100
§ III. Quandonam hebdomadæ Danielis sumpserint initium.	1106
Sectio I. Nonnulla prænotantur.	<i>ibid.</i>
Sect. II. Exordium hebdomadarum Danielis non videtur posse desumi ab edicto Cyri, aut Darii.	1108
Sect. III. Probabilis est, et plausibiliter sustinetur sententia, quæ exordium hebdomadarum Danielis desumit ab anno septimo Artaxerxis Longimani.	1110
Solvuntur argumenta.	1111
Sect. IV. Valde etiam probabilis est sententia, quæ exordium septuaginta hebdomadarum desumit ab anno vigesimo Artaxerxis Longimani.	1115
Solvuntur argumenta.	1117
CAP. III, IV. — Quaest. I. Quo ordine describat Nehemias exstructionem muri et portarum.	1122
Quaest. II. An justa fuerit Nehemias precatio, de qua agitur cap. IV. vers. 4 et 5.	1124
CAP. V, VI. — Quædam explicantur.	1125
CAP. VII, VIII. — Quaest. unica. An ea, quæ hic narrantur de celebratione festi Tabernaculorum, dicta sint per recapitulationem.	1127
CAP. X. — Quaest. unica. Quo sensu dicant principes vers. 31, se dimissuros annum septimum, et exactionem universæ manus.	1150
CAP. XI, XII. — Quaest. unica. De quo rege agatur cap. XI, vers. 25, et quandonam facta sit dedicatio urbis.	1152
CAP. XIII. — Quaest. unica. Quid vers. 6 intelligatur per finem dierum, et quo jure vers. 7 et seq. dicat Nehemias se invenisse malum, quod fecerat Eliash, etc.	1155
PARS DECIMA SEPTIMA. DILUCIDATIO IN LIBRUM JUDITH.	
Præfatio.	1153

Quaest. I. An liber Judith sit canonicus.	1155
Solvuntur argumenta.	1157
Quaest. II. An Judith peccaverit orando, ut cap. IX, vers. 15, et adeundo exercitum Holofernis, ut cap. X narratur.	1142
Quaest. III. An omnia, quæ Judith dixit, et fecit in exercitu Holofernis, excusari possint a mendacio.	1144
Quaest. IV. An licite Judith, obediens precibus Vagao, se stiterit coram Holoferne, ut narratur cap. XII, vers. 13.	1147
Quaest. V. Quandonam, et sub quo rege contigerit historia Judith.	1149
Solvuntur argumenta.	1155
PARS DECIMA OCTAVA. DILUCIDATIO IN LIBRUM ESTHER.	
Præfatio.	1161-1162
Quaest. I. Quot sint hujus libri partes, et quis ordo historicus ejusdem.	1161
Quaest. II. An liber Esther, cum omnibus partibus suis inter canonicas scripturas numerandus sit.	1165
Solvuntur argumenta.	1166
Quaest. III. Cur Mardocheus noluerit genuflectere coram Aman, eumque adorare.	1170
Solvuntur argumenta.	1171
Quaest. IV. Quandonam, et sub quo rege contigerit historia Esther.	1174
§ I. Quædam præmittuntur.	<i>ibid.</i>
§ II. Quid censendum de quibusdam sententiis supra relatis.	<i>ibid.</i>
§ III. Proponitur ac propugnatur sententia verisimilior.	1179
Solvuntur argumenta.	1181
PARS DECIMA NONA. DILUCIDATIO IN UTRUMQUE LIBRUM MACHABÆORUM.	
Præfatio.	1185-1186
Brevis dispositio hujus historiae ex bino libro extracta.	1187-1188
Quaest. I. An uterque noster Machabæorum liber sit canonicis scripturis annumerandus.	1192
Solvuntur argumenta priori ordinis.	1195
Solvuntur argumenta secundi ordinis.	1205
Quaest. II. Quandiu regnaverit Antiochus Epiphanes.	1212
Quaest. III. An Alcimus ille, de quo agitur lib. 1 cap. 7, fuerit de genere sacerdotali.	1215
Quaest. IV. De quibusdam actis, seu gestis Judæ Machabæi.	1214
Quaest. V. An Jonathas peccaverit jungendo se Alexandro potius, quam Demetrio.	1216
Quaest. VI. An Simeon non peccaverit tradendo in manus Tryphonis duos filios Jonathæ tanquam obsides.	1518
Quaest. VII. De quibusdam aliis historiam Machabæorum concernentibus.	1220

FINIS TOMI VIGESIMI SEXTI.

